



ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu



Szám: 29000/105/152- /2013.P.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Előadó: dr. Nagy Boglárka ktv.
Telefon: 06-1/462-7432/34-258

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 283/2013. (X. 9.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a mobiltelefon kikapcsoltatása tárgyában

helyt adok,

minden más tekintetben azt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49., postacím: 1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2013. január 15-én, a Panasztestület panaszbejelentő formanyomtatványán terjesztette elő panaszát a vele szemben aznap foganasított intézkedés kapcsán. A panaszos ezt követően panaszát 2013. január 21-én újabb beadvánnyal egészítette ki.

A panaszos beadványaiban előadta, 2013. január 15-én, 9:30 óra körüli időben egy közúti balesetnél, mint tanú, várakozott a rendőrökre. Miközben a rendőrök elkezdtek meghallgatni a baleset egyik résztvevőjét, a panaszos odalépett hozzájuk, hogy szeretne bizonyos részleteket elmondani a baleset egyik résztvevőjével kapcsolatban. A rendőr erre megkérdezte, hogy látta-e a balesetet. A panaszos erre azt válaszolta, hogy nem látta, azonban az egyik résztvevő majdnem neki ütközött a baleset előtt 500 méterrel, ezért szerinte az autós nem a többi autónak megfelelő sebességgel közlekedett. Erre a rendőr közölte a panaszossal, hogy az egyik másik ügy, várjon a sorára, különben eljárást indítanak vele szemben rendőri intézkedés akadályozása miatt. A panaszos kelletlen félreállt, azonban amikor meghallotta, hogy az intézkedő rendőr milyen „tényeket közölt” a baleset egyik résztvevőjével, hogy elmondja, amit tud az esettel kapcsolatban, azonban meg sem hallgatták, hanem felszólították, igazolja magát, majd az autójára „nyomták” és megmotozták.

A panaszbeadványban előadottak tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- a panaszos kifogásolta igazoltatásának jogszerűségét;
- a panaszos sérelmezte az intézkedő rendőrök hangnemét;
- a panaszos kifogásolta, hogy hangfelvételt kívánt készíteni a rendőri intézkedésről, azonban megtiltották neki;
- a panaszos sérelmezte ruházat-átvizsgálásának jogszerűségét és helyszínét.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely vizsgálata során megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A panaszos beadványában – a fentiekén túl – sérelmezte, hogy szabálysértési eljárást kezdeményeztek vele szemben. A Rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. törvény) szabályozza. A szabálysértési hatóság által hozott döntéssel szemben a panaszos a Szabs. törvényben meghatározott jogorvoslással élhet, így jelen eljárás keretében, hatáskör hiányában ezen panasz vizsgálatát mellőztem.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2013. január 15-én kelt panaszbeadványa;
- a panasz 2013. február 6-án kelt kiegészítése;
- a Rendőrkapitányság baleseti helyszínelője által, 2013. január 27-én készített, 06010/2360/2013.id. számú szabálysértési feljelentés a panaszossal szemben;
- r. zászlós 2013. január 15-én kelt jelentése;
- K. r. zászlós 2013. február 4-én, február 24-én és február 26-án kelt jelentései;
- D. r. őrnagy 2013. február 25-én kelt jelentése;

- H. r. őrmester 2013. február 26-án kelt jelentése;
- K. r. őrmester 2013. február 26-án kelt jelentése.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos kifogásolta igazoltatásának jogszerűségét.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján, *„a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”*.

Az intézkedő r. zászlós által készített, 06010/2360/2013.id. számú feljelentés tanúsága szerint, egy közlekedési baleset helyszínén az intézkedő rendőrök a baleset részeseit kívánták meghallgatni, azonban egy férfi – a panaszos – közelebb lépett hozzájuk, és hangosan közbekiabált, hogy ő tudja, ki volt a hibás, a buszvezető. Ekkor a r. zászlós a panaszos felé fordult, és megkérdezte, hogy részese-e, avagy szemtanúja-e a balesetnek. A panaszos közölte, hogy egyik sem, azonban a baleseti helyszín előtt pár száz méterrel látta, hogy egy buszvezető nagy sebességgel és szlalomozva halad az úton. A rendőr elmondta, hogy az adott baleset oka nem a busz sebessége volt, és megkérte a panaszost, hogy ne kiabáljon bele a rendőri intézkedésbe, álljon kissé távolabb.

A férfi ezt látszólag megértette, azonban ismételten közelebb ment a rendőrhöz, újból kiabálni kezdett, hogy hallgassa meg. Mivel a kiabálás zavarta a baleset helyszínén a rendőri intézkedést, ezért újból megkérték a panaszost, hogy álljon hátrébb, később őt is meg fogják hallgatni. A panaszos erre hátrébb sétált. Tovább folytatódott a résztvevők meghallgatása, és amikor a felelősség kérdését kezdték megbeszélni, a panaszos agresszívan újra kiabálni kezdett, és rákiabált a rendőrré, hogy ne akarja rábeszélni a baleset egyik résztvevőjét, hogy ő okozta a balesetet, mert a panaszos szerint nem. Ekkor felszólították a panaszost, hogy igazolja magát, mert többszöri figyelmeztetés ellenére újra és újra megzavarta a rendőri intézkedést, ezért ellene szabálysértési feljelentést kívántak tenni.

Jelen esetben tehát a panaszossal szemben, szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt kívántak szabálysértési eljárást indítani – amelyre sor is került. Ehhez szükség volt a panaszos adataira, ezért a panaszos igazoltatására kellő jogalap birtokában került sor. A panaszt e tekintetben **elutasítom**.

2. A panaszos sérelmezte az intézkedő rendőrök hangnemét.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy *„a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”*.

A panaszos panaszában előadta, hogy a *„rendőr a legkisebb udvariasságot sem mutatta. Úgy kezeltek, mint egy „senkiházi” köztörvényes bűnözőt. Semmilyen kedvesség, előzékenység, figyelmesség nem volt. Volt viszont igen kemény durvaság, minősíthetetlen stílusú beszéd, és azonnali feljelentés”*.

A fenti leírással ellentétben, az intézkedő r. zászlós február 4-én, 24-én és 26-án kelt jelentéseiben is leírta, hogy – ellentétben a panaszossal, aki mindvégig arrogánsan, agresszívan viselkedett – fokozottan figyelt a kommunikációjára, hiszen próbaidős rendőrökkel együtt intézkedett. Beszédének hangereje normális, mondatai egyértelműek, érthetőek és tisztelettudóak voltak. Intézkedése, megítélése szerint példamutató volt a kollégái előtt egy agresszív, ingerült személlyel szemben. Ezt megerősíti a helyszínen jelen lévő, r. őrmester 2013. február 26-án kelt jelentésében is, amelyben úgy fogalmazott, hogy a panaszos agresszívan viselkedett, hangosan beszélt. A helyszínelő kollégája ezzel szemben nyugodt, határozott volt, tisztelettudóan beszélt a panaszossal. Kifejezetten furcsa volt számára, hogy egy baleset helyszínén a helyszínelő rendőröket ily módon akadályozzák az állampolgárok akadékoskodó magatartásukkal. Az intézkedő rendőrök viselkedése szerinte egyáltalán nem volt ingerültnek mondható, sőt feltűnően higgadt és türelmes magatartást tanúsítottak a panaszossal szemben.

A helyszínen szintén jelen lévő másik r. őrmester pedig, 2013. február 26-án kelt jelentésében rögzítette, hogy a panaszos nagymértékben zavarta a rendőri intézkedést a baleset helyszínén, ennek ellenére kollégái nyugalma és határozottsága számára példamutató volt.

Ahogy azt a BH 2009.230 számú Legfelsőbb Bírósági határozat is kimondja, a rendőri intézkedésről készült jelentés közokiratnak minősül, és az ellenkező bizonyításig teljes bizonyító erővel bizonyítja az okiratba foglalt intézkedés tartalmát, annak megtörténtét, a benne foglalt nyilatkozat megtételét. Tekintve, hogy a panaszos előadását igazoló egyéb tény, körülmény nem merült fel, a fentebb kifejtettekre figyelemmel a panasz ezen részének elbírálására a rendőrségi iratokban rögzített nyilatkozatok figyelembe vételével került sor, amelyek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök megfeleltek az Rtv. 2. § (1) bekezdésében rögzített elvárásoknak. A panaszt e tekintetben **elutasítom**.

3. A panaszos kifogásolta, hogy hangfelvételt kívánt készíteni a rendőri intézkedésről, azonban megtiltották neki.

A panaszos előadta, hogy hangfelvételt kívánt készíteni az intézkedésről, meg is kérdezte az intézkedő rendőrt, hogy szabad-e. Erre telefonját kikapcsoltatták vele, így nem tudott felvételt készíteni.

Az intézkedő r. zászlós jelentéseiben leírta, hogy – mivel a panaszos agresszívan viselkedett, mozgása kiszámíthatatlan volt és hadonászott – közölte vele, hogy kapcsolja ki telefonját, mert rendőri intézkedés alá van vonva, valamint tegye azt le a gépkocsi tetejére, és nyugodjon meg. A helyszínen tartózkodó r. őrmester pedig jelentésében rögzítette, hogy a r. zászlós megkérte a panaszost, hogy tegyen le mindent a kezéből, ne hadonásson. Ekkor a panaszos közölte, hogy telefonjával hangfelvételt készít az intézkedésről, amit r. zászlós tudomásul is vett, azonban megkérte a panaszost, hogy tegye azt le a gépkocsi tetejére, hagyja abba a telefonálást, mert rendőri intézkedés alá van vonva, és azzal zavarja az intézkedést.

Az intézkedésről, az intézkedő rendőrrel hangfelvétel, videofelvétel készíthető, hiszen az esetleges rendőri jogsértések dokumentálhatóságához fokozott közérdek fűződik¹. Azonban a rendőr nem közszereplő, így arcképe előzetes hozzájárulása nélkül nem hozható nyilvánosságra. A felvétel készítésekor sem lehet viszont az intézkedő rendőrt akadályozni

¹ 54/2000. (XII. 18.) AB határozat

feladatainak ellátásában, és amennyiben erre sor kerül – nem kifejezetten a felvétel készítése, hanem az intézkedés akadályozása miatt – a rendőr megteheti a szükséges intézkedéseket.

Azzal, hogy – a rendőri jelentések tanúsága szerint – a panaszos magatartása agresszív és kiszámíthatatlan volt, kellő jogalap birtokában szólították fel a panaszost, hogy tegye le a kezéből telefonját, amely akár támadásra alkalmas eszköz is lehet. A telefon kikapcsoltatása viszont nem volt indokolt, hiszen a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy amennyiben azt bekapcsolt, hangfelvétel készítésére alkalmas állapotában teszik le a gépkocsi tetejére, az zavarta volna a panaszossal szemben fogatosított intézkedés szabályszerű végrehajtását.

Mindezekre tekintettel, a panasznak **helyt adok**.

4. A panaszos sérelmezte ruházat-átvizsgálásának jogszerűségét és helyszínét.

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerint „*a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi*”.

A panaszossal szemben intézkedő rendőrök jelentéseikben egybehangzóan állították, hogy a panaszos agresszívan viselkedett, mozgása kiszámíthatatlan volt, össze-vissza hadonászott. Ruházatát ezért, a testi épség és vagyonzbiztonság érdekében vizsgálták át, amely intézkedés fogatosítására egy parkolóban, a panaszos autója és egy másik autó között került sor. A forgalom ez időben gyér volt, azonban aki arra közlekedett, esetlegesen láthatta. A ruházatátvizsgálást egyebekben gyorsan és szakszerűen végezték el.

Figyelemmel a panaszos magatartására, és arra, hogy a rendőri intézkedést többszöri felszólítás ellenére is akadályozta, indokolt volt a panaszos ruházatának átvizsgálása. Annak helyszíne is megfelelt az alapvető követelményeknek, hiszen arra nem a baleset helyszínén került sor – ahol többen is összegyűltek, tehát sokkal több szemtanúja lett volna –, hanem attól távolabb, egy parkolóban, a panaszos gépkocsija mellett. Az e körben előadott panaszt **elutasítom**.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület alapjogsérelmet megállapító véleményével egyetértek.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, V. cikk, VI. cikk, XXIV. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése, 93/A. § (6)(7) és (9) bekezdései;

Budapest, 2013. november 29.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**